

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1230. Usque Ad Annum 1248

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1764

VD18 90118049

§. 22. Papæ ratio agendi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66268](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66268)

Sæcul. XIII.

A.C. 1245.

Dusb.

c. 33. 45.

c. 54. 55.

vicinorumque locorum. Etiam Legatus Guilielmus ipse hoc fecit, & nominatim adversus Suantopulcium frustra admonitum: id quod plurimos Germaniæ viros nobiles permovit, ut Equitibus Teutonicis & Borussiae Christianis succurrerent, & Suantopulcius post plures pactiones, a quibus recesserat, haud semel tantum victus, denique pacem petere cogeretur. Et vero impetravit opera Opizonis Abbatiss Messanensis, quem Papa mense Octobri 1243 eum in finem miserat, ut scilicet dissidia partium componeret, quarum alteram Episcopus Cujaviæ, Equites Teutonici in Borussia, Duces Poloniæ & Camini, alteram Pomeraniæ Dux Suantopulcius, novique Borussiae Christiani conficerent. Hæc pax inita fuit an. 1246. Suantopulcius foedere ethnicis renunciato a censuris, in quas incurserat, est absolutus.

§. XXII.

*Papæ ratio agendi.**Matth. Par.*

p. 575.

Subinitium verni jejunii hoc anno 1245. primo Martii factum Papa totam per Franciam repeti jusserat anathema contra Imperatorem, cognatos ipsius & viros Ecclesiasticos denuo adortum. Accepto hoc mandato Parisiensis Parochus quidam Cæsaris amans, Curiamque Romanam,

manam, ubi male habitus fuerat, per-
 sus, in paroecia sua solenni quodam die
 publice dixit: *Imperatorem Fridericum a*
piorum cœtu seclusum denunciare sum jus-
sus. Rei causam ignoro: scio tamen, Pa-
pam inter ac illum magnam esse discor-
diam. Uter recte aut perperam egerit,
nescio. Sed execratione, quantum possum,
devincio e duobus illum, qui facit inju-
riam: alterum, qui eam patitur, absolvo.
 Hæc cavillatio usque ad Cæsaris aures
 pervenit, qui Parocho dona misit: Papa
 vero hominis imprudentiam castigavit.

Papa amicis arcanorum arbitris Ec-
 clesiam alieno ære oppressam conque-
 rens, sibi haud mediocre auxilium ar-
 gentarium maxime opus esse significa-
 verat. Re divulgata multi Præfules o-
 pulenti eum adiere; cumque se curis e-
 jus ac periculis commoveri dixissent, gra-
 tulabantur, quod evitatis Friderici la-
 queis ad devotos sibi filios venisset. Of-
 ferebant simul munera summi pretii, e-
 quos, vasa, vestes, supellectilem ex auro
 & argento. Hugo Abbas Cluniacensis
 illi grandem pecuniæ summam ex æra-
 rio sui monasterii, & huic junctorum Prio-
 ratuum solvebat; & illius opera Epis-
 copatum Lingoniensem ab anno 1240,
 cum Robertus Torotius ad sedem Leo-
 diensem translatus esset, vacantem an-
 1244 obtinuit.

Etiam

secul. XIII.
 A.C. 1245.

Id. p. 581.

Duchesne
 to. 5. p. 342.

Sæcul. XIII. Etiam Petrus Collimedijs Archiepis-
A.C. 1245. copus Rothomagensis eximium Papæ
 donum attulit, & hoc fine se ac Eccle-
 siam suam magno ære obstrinxerat: quem
 Innocentius an. 1244 Cardinalem Epis-
 copum Albanensem creavit; & Archi-
 episcopatum Rothomagensis Odoni Cle-
 menti ad S. Dionysium in Gallia Abbati
 contulit, a quo pretiosa pariter munera
 acceperat. Hic instructus litteris ad Ca-
 nonicos Rothomagenses Lugduni 30 Mar-
 ti an. 1245 datis, in Ecclesiam suam
 quarta Dominica post Pascha 15 Maji re-
 ceptus est, sed biennio tantum ei præ-
 fuit. Ægydius Cornutus Senonensis Ar-
 chidiaconus eodem anno 1244 Senonum
 Archiepiscopus evasit loco Gualterii Cor-
 nuti fratris sui 21 Aprilis an. 1241 mor-
 tui, decemque annis sedit. Emericus
 Archiepiscopus Lugdunensis jam senio
 confectus, eodem anno dignitate sua in
 Papæ manibus deposita, in cœnobium
 Grandimontanum se abdidit, ubi post an-
 nos duodecim mortem obiit. Interim
 Papa Lugdunensem Archiepiscopatum
 Philippo Sabauda, jam in Episcopum Va-
 lentinum electo tribuit, & singularem le-
 gis gratiam fecit. Nondum enim sacris
 Ordinibus initiato Archiepiscopatus Lug-
 dunensis simul ac Episcopatus Valentini,
 sacræ Præfecturæ Brugensis, amplorum-
 que beneficiorum complurium, quæ in
 Flan-

Flandria Angliaque habebat, proventus Sæcul.XIII.
 annuos percipiendi facultatem dedit. A.C.1245.

Subjecerat copias suas huic Principi e-
 gregia corporis specie ac bellicis artibus
 insigni, & concilii Lugdunensis custodiam
 demandaverat. Ejus fratrem Bonifa-
 cium Lugduni Archiepiscopum Cantua-
 riensem inauguravit.

Alios etiam duos Angliæ Episcopos, *Matth. Par.*
 Doctorem Richardum Drutvicensem pro *p. 578.*

Ecclesia Cicestriensi, & Doctorem Roge-
 rium Veschamium Lincolniensem Deca-
 num pro sede Cestriensi consecravit. Eo-
 rum scientia & virtus fecere, ut Papa
 nullam Procuratoris rationem duceret,
 quem Rex Anglorum miserat oppositu-
 rum, eos sine consensu Regio promotos
 esse. Responsum illi fuit, hunc Principem
 per privilegii sui abusum eo se indignum
 reddidisse. At Rex id edoctus illorum
 Episcopatum bona fisco addixit.

Interim quosdam fructus annuos in
 Ecclesia Lugdunensi vacantes Papa ex-
 traneis cognatis suis inconsulto Canoni-
 corum Senatu collaturus erat: sed in fa-
 ciem ei obsistebant, Deum testem facien-
 tes, nec Archiepiscopum, nec se posse
 impedire, quin illi exteri, si Lugduni com-
 parerent, in Rhodanum dejicerentur.
 Sub idem tempus civis Lugdunensis adi-
 tu ad Papam humaniter petito ejus sa-
 telliti cuidam se duriter repellenti ma-

num

Sæcul. XIII. num abscidit : & Philippus Sabaudus,
A.C. 1245. ut Papæ honori consuleret, satisfactio-
 nem quidem aliquam sed ægerrime ob-
 tinuit.

§. XXIII.

Concilium Lugdunense.

Festo S. Joannis die ad celebrandum
 concilium statuto quam plurimi Præ-
 sules ac duo Principes profani, Baldui-
 nus Imperator Constantinopolitanus, &
 Tolofanus Comes Lugduni aderant. Bal-
 duinus Constantinopoli in templo S. So-
 phiæ mox post adventum suum, scilicet
 mense Decembri an. 1239 coronatus fue-
 rat. Quamvis autem anno sequente de
 Græcis terra marique haud levis momen-
 ti victorias retulisset : postea tamen bel-
 lo continuando maxime propter æranæ
 angustias par non erat ; & exeunte an-
 no 1244 cogeatur in Italiam venire fla-
 gitatum opem a Papa Innocentio & ab
 Imperatore Friderico, quos inter pacis
 consilia una cum Comite Tolofano agi-
 tabat modico successu, ut vidimus. In-
 terea Græcus Imperator Vatacius Re-
 gno Theffalonicensi, quod Joannes Com-
 nenus tenuerat, in ditionem redacto,
 suam indies potentiam augebat. Con-
 cilio etiam Friderici Cæsaris Legati in-
 tererant, quorum primus erat Thaddæus
 Sues-

Ducang.
hist. C. P.
 p. 120.

p. 130.

Matth. Par.
 p. 582.
to. XI. Conc.
 p. 658.